

Foto

nr 4 06/07

Glad sommar!

CHEFREDAKTÖR OCH
ANSVARIG UTGIVARE
Sara Sahlin
sahlsara@stud...

EKONOMISKT ANSVARIG
Anders Jonsson

ILLUSTRATÖR
Joakim Ewok Hemsle

FOTOGRAF
Henrik Hansson

SÄRSKILT TACK TILL
Djungelpatrullen, Johnny
Koroschetz, Jens Kabo, Klara
Insulander Björk, Oracaz,
Wilhelm Tunemyr

WEBB & E-POST
www.ftek.chalmers.se/
finform
finform@ftek.chalmers.se

POSTADRESS
Finform
F-teknologsektionen
Focus, CTH
Kemivägen 9
412 96 Göteborg

TRYCK
Arkitektkopia, Göteborg 2007

OMSLAG
Det är som vanligt inte staden
på bilden som har skrivit
tidningen.

Finform är F-sektionens egen
tidning. Åsikter och vär-
deringar som uttrycks i en
artikel är artikelförfattarens
egna och speglar inte inställ-
ningen hos redaktionen eller
sektionens medlemmar.

För icke beställt material
ansvaras ej. Redaktionen för-
behåller sig rätten att redigera
insänt material.

Eftertryck är förbjudet
utan skriftligt tillstånd från
redaktionen.

Ledare

Hej igen alla glada F-are!

Det här är min sista finformledare. Det skulle ha känts lite sorgligt om det inte vore för att det enda som kan kännas den här tiden på året är tenta-veckatökstress.

Du läser den minst två veckor senare än vi på redaktionen hade tänkt oss, men vi skyller allt på dumma datorer – det finns så många av dem.

Vi hoppas att iallafall någon hinner läsa tidningen innan alla åker hem-hem eller iväg på sommarlov.

Jag önskar er lycka till på tentorna, med labbar, med kandidatarbetet, med att lösa korsordet på sidan 18, med projekt och inlämningsuppgifter, med exjobbssrapporter, med examens-

ceremonin, med arbetsansökningar, med livet, med universum, ja, med allting faktiskt!

Men inte minst så önskar jag den nya finformredaktionen med Kristofer Weidow vid piskan lycka till!

Det ska bli så spännande att få en tidning som man inte redan vet vad det står i. Jag har grymma förväntningar, bara så ni vet det.

Men nu, goväänner, tar jag avsked av er alla, för nu avgår jag.

Sara Sahlin

Druckna poeters sällskap DPS har smugit in poesi från både Kipling och Gullberg	17 & 22
Livet efter Chalmers Kapitel fyra, i vilket Jens reser till Toronto, rättar labbrapporter samt ...	24 – 25
DD-skola Ewok förklarar hur man ska och inte ska göra i datadjungeln	20 – 21
Kursutvärderingar Vilken är bäst? Norr, söder, sydost till syd eller kanske snett uppåt-bakåt? I riktning mot Lyrans stjärnbild?	28 – 29
Gubbarna över Fysicum-entrén Vilka är de och framförallt vad gör de där?	26
Rymdresa Läs vad som hände då Chalmers Aerospace Club ordnade en studieresa till rymden... eller, jag menar, Nederländerna.	14 – 16

Ord-för-ord

Nu är snart mitt år som ordförande slut, jag är själv otroligt stolt och nöjd med vad vi i styret har gjort i år och kan bara tacka alla som har varit med för jobbet de har lagt ner.

Under 50-års jubileet i höstas var det en sak som återkom i de flesta tal som äldre och före detta studenter höll. Det var den otroliga gemenskapen som finns här på F. Eftersom vi ibland (läs ofta) har det körigt och jobbigt skapas det en samhörighet som kommer att betyda otroligt mycket.

Jag går nu i trean och kommer nästa år påbörja mitt masterprogram, här på F. Så är dock inte fallet för alla. Nu för tiden är det naturligt att sticka utomlands att plugga, ta ett sabbatsår eller

läsa en master hos ett annat program. Den stora frågan är då hur man ska lyckas hålla kontakten med alla sina kompisar man hittat på F. Det kan bli lite dyrt att ringa, ännu dyrare att åka och hälsa på alla och riktigt tråkigt att bryta kontakten helt.

Ett sätt att lösa problemet är att gå med i Facebook. För er som inte hört talas om det kommer en kort beskrivning: Facebook är en community där folk från hela världen är medlemmar. Man kan lätt ha kolla på vad kompisar gör och var i världen de befinner sig. Från Chalmers finns det idag över 1000 medlemmar, det betyder att 10 % av skolans studenter går att hitta och kontakta. Så gå in på *facebook.com* och leta upp alla gamla

kompisar och återupta kontakten. Det bästa är att du själv egentligen inte behöver göra något, du får små trevliga meddelanden till din mail så fort någon kompis lagt ut en bild eller vill dig något sjukt bra!

Snart är det sommar och när det här numret kommet ut har massor av föreningar nya medlemmar som snart ska sätta igång med sitt arbete. Utnyttja tiden i föreningen till att skaffa massor av nya kompisar dels på F men även på andra program. Det är så mycket roligare att gå längs hörsalsvägen och träffa folk man känner.

Jag hoppas att alla får en skön sommar och vilar upp er så att ni är riktigt laddade i höst!

nya

SNF

Studienämnden Fysik

Kära Finformläsare!

Vi är nu inne i den period på läsåret som antagligen är den som går fortast av de fyra. Det finns många långhelger och lov och dessutom en massa aktiviteter för den som vill – cortége, aspning och så vidare. Vi i SNF har också haft aspning och vill hälsa våra nya medlemmar välkomna (när detta skrivs är aspningen i full gång och vilka som kommer med är ännu okänt).

Vår bebis – de teknogledda räknestugorna – har utvärderats och resultatet var bra. Många av de som gått dit upplever att det hjälpt dem att klara kurser. Räknestugorna kommer vara kvar nästa år, men vi behöver bli bättre på att informera för att få fler att gå dit. I höst ska vi göra mer reklam och förhoppningsvis blir det en naturlig övergång från phadder-räkestugorna för de som börjar FI i höst.

En källa till oro bland många i ettan har varit Java-labbarna. Examinators linje har varit att om man inte klarar tentan inom ett år, måste man göra om labbarna. Detta grundar han på påståendet att om man inte klarar tentan på tre försök, har man ändå inte förstått laborationerna och bör därför inte bli godkänd i kursen. Om man inte klarade tentan kan man ha en muntlig labgenomgång med examinatorn och om det går bra får man sina poäng. Det kan ändå hända att man får göra en extra laboration när man senare ska ta tentan. Vi har diskuterat frågan mycket i SNF och vår åsikt är att det borde göras en bättre kontroll i anslutning till labbarna. Om man sedan har fått godkänt så ska man få

behålla sina poäng. Det är en komplicerad fråga och diskussioner sker just nu mellan SNF-representanter och examinatorn. Vi uppmanar så länge alla som missat tentan att gå och prata med examinatorn för att säkra i alla fall en del av sina labbar.

I samband med att treorna skiver kandidatuppsats har frågan om feedback på inlämningar och rapporter kommit upp. Vi som går F skriver ganska många tekniska rapporter under vår grundutbildning, men får oftast ingen mer feedback än ett totalbetyg på hela arbetet. Vad gäller förstudier så läses de ofta inte alls innan laborationen (undantag finns såklart), utan den som är ansvarig för laborationen kollar bara så att laboranterna hade tänkt använda sig av ungefär rätt metod och utrustning som finns tillgänglig. När det sedan är dags att skriva till exempel kandidatarbete, uppstår frågor om hur rapporten ska skrivas. De flesta har ju en ganska suddig bild av hur bra det de skrivit tidigare är. Kanske har man gjort stora teorifel eller inte alls haft med en feluppskattning? Om rapporten är bra på andra delar kan man fortfarande få ett hyfsat betyg och bristerna uppmärksammas aldrig. Vi ska nu undersöka möjligheterna att få ordentlig återkoppling på expfys-rapporterna och kanske även förstudierna.

Själva kandidatarbetet har gått in i sin slutfas för de flesta och nu måste det utvärd-

eras ordentligt. Ni som är registrerade på kandidatarbetet kommer snart få ett mail med en länk till en utvärdering. Svara på den! Eftersom ni är de första som gör kandidatarbete, blir ni ju en form av försökskaniner. Vi vet att många har synpunkter på upplägget av och innehållet i projektet. Nu är ert tillfälle att förändra något till det bättre till nästa år. De som är ansvariga för utbildningen vill väldigt gärna veta vad ni tycker.

Vid den här tiden på året brukar vi samla in nomineringar till F-teknologernas egna pedagogiska pris, Guldäpplet, som delas ut till en föreläsare och en räkneövningssledare varje år. Själva utdelningen brukar äga rum på läsårets första cocktailparty. Men i år har vi beslutat att vänta ett halvår, för att kunna dela ut priset på Sektionens Dag i början av nästa år. Nomineringarna kommer därför samlas in i slutet av hösten 2007. Vi hoppas att det kommer hjälpa till att göra Sektionens dag till ett ännu roligare arrangemang för studenter och föreläsare.

Slutligen vill jag – Moa – tacka för det här året, nu tar jag ett års paus från Chalmers och lämnar tryggt över till ett nyare SNF. Glöm inte att skriva era kursutvärderingar, barn!

Och jag – Hannes – vill passa på att tacka Moa och alla andra avgående SNF:are för vår tid tillsammans, önska alla treor lycka till med era Masters och hoppas se er andra igen i höst!

Glad sommar och lycka till på tentorna!

**Moa Berglund &
Hannes Kuusisto**

Typiskt möte i SNF-rummet.

VEM SKA LÄRA NOLLAN SKILJA PÅ RÄTT OCH FEL?

PHADDRA!

Fyll bara i lapparna på nollk's dörr utanför focus.

See you later, outside the elevator... (där finns facit också)

Sektionsmötesammandrag

Sammanfattning av sektionmötet 070503

Vice ordförande i F-styret, Henrik Hansson, hälsade 15:18 mötesdeltagarna välkomna och presenterade styrets förslag till mötesordförande: Andreas »Ante« Johansson.

Holma meddelande att Britney är tillbaka och i bättre skick än någonsin. Han bad alla att köra försiktigt i framtiden och behandla Britney ömt och kärleksfullt. Wilhelm, även kallad Kumla-Frasse, Tunemyr höll ett gripande tal och uppmanade alla att söka Finform.

Styret presenterade en proposition om att starta en ny möbelfond, Focus-fonden, som uteslutande ska användas för upprustning av Focus och inköp av inventarier. Fonden ska handhas av styret i samarbete med DP. Propositionen bifölls.

Motioner

Efter viss förvirring och pinsam tystnad förstod Karin Elam att hon var tvungen att gå fram och presentera motionen. Det finns ett gäng som har samlats och dansat en gång i veckan sedan nollningen och nu skapat en dansförening, Dragos dansförening. De ansökte om att bli medlemsförening i sektionen och motionen kunde snabbt och smärtfritt bifallas.

Jonas Leissner hade rest ända från Uppsala för att visa fina overhead på sin gamla släkting som enligt rykten införde punschen i Sverige och yrkade på att släktingar i rakt nedstigande led till denne man ska bjudas på gratis punsch vid officiella F-arr. Leissner har fått gratis punsch sedan 2002 och alla har uppskattat att Leissner fått gratis punsch. Styret yrkade på att motionen bifölls med ändringsyrkandet att orden »införde punschen« till Sverige ändrades till »som gjorde stora insatser för punschen«. Leissner jämkade sig med styrets förslag. Motionen fick

bifall med styrets ändringsyrkande.

F6 yrkade på att styret ska köpa in en ny frys för att ha i styretrummet. Styret hade ett ändringsyrkande om att det får användas upp till 2000 kr till detta ändamål, att frågan om placeringen av frysen bör lämnas öppen samt att pengarna tas från lämplig budgetpost. Motionärerna jämkade sig med styrets ändringsyrkande och motionen bifölls.

Ett gäng sittande F6 med pateter yrkade på att beslutet angående Öhl av märket Pripps från sektionmötet 070220 rivs upp. En alldeles för lång, allvarlig och meningslös diskussion ledde fram till votering. Anders räknade de till vänster i salen och Anton de till höger. Ante fick förklara att de måste räkna alla, var för sig. Räknade rätt på första försöket (i alla fall samma) vilket inte hänt på mycket länge. Räknade sedan olika ett flertal gånger vilket tyder på att första försöket var nybörjartur. Avslag för motionen.

Farm ansökte om 5000 från budgetposten »Budget för framtida motioner« för en studieresa till CERN. Motionen bifölls.

Sektionsmötet tog beslut om nya stadgar och reglemente samt ny mötesordning senaste mötet. Det krävs två möten för att rösta igenom stadgarna och för reglementet att gälla. Henrik gick igenom alla punkterna som ändrats, igen! Mötet godkände ändringar i stadgar och reglemente.

Inval till sektionposter

[En hel massa inval har rapporterats men för att ha en chans att få plats med det här på en sida har vi valt att bara ta med de viktigaste. Vi noterar dock att de flesta invalda har ett mellannamn inom citationstecken. För samtliga poster se protokollet på Focus. /Redax]

Finform:

Chefredaktör tillika ansvarig utgivare: Kristofer Weidow.

Kassör: Daniel »Dennis« Gustafsson.

Fotograf: Henrik Hansson.

Redaktörer: Mattias Tjus, Solmaz

Malek, Anders »Pläden« Billander och

Jonas Preisz.

Dragos:

Mr Walker sökte posten som Teknisk Fysiks skyddshelgon. Han valdes enhälligt under jubel och lovsång.

Dumvästutdelning

Efter flera olika nomineringar ställdes Ante mot avslag för förslaget om att vakantsätta mötet. Avslag vann och Marianne Berg fick behålla västen.

02:22 bankade Ante sitt brännbolls-trä i bordet en sista gång och mötet avslutades.

För intressantare och utförligare redovisning av sektionmötet hänvisas till protokollet på anslagstavlan och styrets hemsida, eller www.focsnews.com.

Isabelle Stockman, sekreterare i F-styret.

Parsifal

Ewok har varit på opera. Han har sett Parsifal, som råkar vara Richard Wagners sista opera. Nu är det säkert en del läsare som undrar varför man går på opera. Man får ut tre saker av en opera – en berättelse, koreografi och musik. Berättelsen har man dock inte en chans att följa med i. I alla fall inte om man vill få till sig de två övriga

skådespelarna skall förflytta sceneriet? Musiken är däremot väldigt väl framförd och det är duktiga sångare. Lite besviken går jag alltså ut från första akten.

När jag kommer in till andra akten, så ser jag en väldig kontrast. Parsifal befinner sig i Klingsors rike. Vackra klänningar, mycket snygg

och samma tråkiga koreografi med överdriven symbolism. Det finns dock en skillnad. Några pampiga nummer framförs. Jag är återigen besviken när jag går ut.

Som helhet var jag besviken på operan. Jag anser att man inte bränner allt krut i andra akten. Det pampigaste borde komma sist. Man skall nämligen vara absolut hänförd när man går ut. Problemet ligger dock i hur Wagner valde att skriva operan. För att sammanfalla med handlingen, så måste musiken vara som den är. Den skall vara dyster för att ge rätt sinestämning.

Det andra problemet ligger i registören. Han har valt att i långt frångå berättelse och i stället försökt sig på en väldigt symbolisk angreppsvinkel. Problemet är att vissa av greppen är gamla och fungerade säkerligen väl när de framfördes första gången i någon pjäs eller film. Andra saker som att i första akten står Parsifal och ser på när övriga flyttar på sceneriet. När samma sak sker i tredje akten så tar han slutligen och hjälper till. Exakt vad det skall symbolisera är väldigt vagt. Parsifal känns för det mesta bara som en åskådare och inte huvudrollen.

Slutligen kommer vi till det som var riktigt bra. Dirigenten, orkestern och sångarna är oerhört duktiga. Andra akten gör hela upplevelsen värd att se. Om man inte förväntar sig för mycket av första och tredje akten, så blir man nog inte så besviken som jag blev.

Eder vänlige kvartersewok

Ur andra akten av Wagners opera Parsifal. Den nedre bilden är ur tredje akten.

grupperna. Det är lämpligt att läsa ett sammandrag av operan innan man beger sig dit. Så berättelsen är alltså inte någon anledning. I en bra registrerad opera, så är koreografin bra. Det kan förekomma vackra danser. Det är en anledning att gå på opera, men inte tillräcklig. Slutligen kommer man till musiken. Om man uppskattar pampig musik eller om man uppskattar fin musik, då har man en anledning att gå på opera.

Då kommer vi till Parsifal. Operan handlar om graalriddare och är väldigt religiöst betonad. Parsifal är ett annat namn för Percival. Den första akten börjar med ett väldigt vackert ouvertyr. Sedan kommer vi till graalriddarnas boning. Allas kläder påminner om Jesu klädnad. Musiken är förvisso vacker, men rätt tråkig. Koreografin innehåller väldigt mycket symbolism och är väldigt tråkig. Vad handlar det egentligen om att

koreografi. Men det är musiken som är absolut hänförande. Parsifal (Jan Kyhle), Klingsor (Krister St.Hill) och Kundry (Annalena Persson) får samtliga möjlighet att visa upp vilka fantastiska röster de har. Flera väldigt pampiga nummer framförs. När jag sedan går ut från andra akten, så är jag hänförd. Jag kan knappt vänta på tredje akten.

Jag kommer in till tredje akten och finner att vi återigen är tillbaka i graalriddarnas rike. Samma tråkiga kostymer, samma tråkiga musik

Insändarsidan

Döm om vår förvåning när det damp ner ett brev i Finforms brevlåda. Det ser ut som en insändare, men eftersom det saknas namnuppgifter så har vi inte kunnat kontrollera om det var så det var tänkt. Vi hoppas att vi inte stöter oss med »Gammal och bitter« genom att presentera det för alla:

Frk Redaktör!

Det är med stigande förundran, för att inte säga oro, som jag har betraktat de senaste årens skrämmande sänkning av de standarder som så länge varit vårt adelsmärke. Man måste fråga sig, är detta verkligen acceptabelt? Kan vi stillatigande åse hur Teknisk fysik på detta sätt förbyts till oigenkännlighet? Nej, självfallet icke! Vi måste oupphörligen, oförtröttligt och oomkullrunkeligt stå emot den sjunkande kvaliténs stormangrepp.

Frk Redaktör! Det är varje F-ares plikt att göra vad man kan, och sannerligen, mycket görs också. Men liknöjdhetsens fula tryne grinar oss i ansiktet, och måste för kommande generationers skull motas i grind. Det är med trygg tillförsikt som jag ser att Finform gör en insats, men mycket mera måste krävas. Medfysiker! Till storms mot utveckling, förändring och försämring! Tillbaka till Guldåldern, vårt fältrop skall vara!

Med utmärkt högaktning tecknar jag mig

Eders ödmjuka tjänare
»Gammal och bitter«

Det är med tanke på redaktionens nuvarande sammansättning som jag förmodar att brevet är ställt till mig – vi har diskuterat saken och kommit fram till att jag är fröknigast på redaktionen, dock inte fräknigast – och på grund av dess personliga ton skall jag försöka ge ett personligt svar.

Kära Gammal och bitter!

Tack för ditt brev! Det är alltid roligt när det rasslar till i den lilla lådan!

Du beskriver en känsla av att det går utför i samhället och så även på F. Det är alldeles normalt att känna så ibland. Män och kvinnor utvecklas olika fort och de individuella skillnaderna är ännu större.

Det kan kännas tryggt att veta att du inte är ensam. Men betänk även att somliga – kanske en större del än du tror – av de trynen du ser som liknöjda egentligen är rakt igenom genuint tillfreds nöjda.

Missnöjdhet är som sagt inte någonting att skämmas över, men kanske blir du själv lyckligare av att se världen från en ljusare sida. Tala med de nöjda trynena, så kanske du får en vän. Prova att le mot världen så kanske även vi andra blir lyckligare emedan vi slipper lyssna till ditt eviga gamla bittra gnäll.

Nu har jag kommit till den del av ditt brev som jag inte förstår. Tillbaka till guldåldern, säger du. När var den? I min historiebok så efterföljs bronsåldern av vendeltid och ingen av de efterföljande epokerna har fått namn efter metaller.

Gammal och bitter, vi har inte din adress. Hör av dig med den till redaktionen så att vi kan skicka ditt insändarhonorar.

/Sara

Bilden kommer från en riskokare.

Frågan lyder:

– Vad är det för skala till vänster?

Redax rekommenderar...

Ett genus

Anders

Svenskans feminium är en intressant rest efter den tid då vi likt tyskan hade tre genus. Till skillnad från maskulinet utplånades det inte helt när de två sammansmälte till utrum, även om det egentligen bara finns två döda objekt kvar som ibland är femininum: klockan och enskilda fartyg.

Ewok

Neutrum är ett fascinerande ord, precis som neutron. Redan idag existerar ju neutronbomben. Någon dag i framtiden har kanske någon kreativ varelse lyckats skapa neutrumbomben. Det skulle ge en helt ny innebörd av begreppet spam.

Sara

N-ord är fina! T-ord är fina! Språk är fantastiskt vackert. Men vilket är det som är vilket av neutrum och reale nu igen? Hopplöst...

Nej, ge inte upp än. Från ett av datorspelen – textäventyret Stugan – i min barndom lärde jag mig en finfin minnesregel:

»Telefon är faktiskt reale.«

En feminism

Cyborgfeminismen avser inte, vilket man kanske kan tro, att göra alla människor till halvrobotar, utan använder en cyborg i ett tankeexperiment runt könsroller. Det hela verkar mest vara postmodernistiskt flum, men namnet är tufft.

Jag skulle vilja rekommendera en form av feminism som jag anser har påverkat samhället positivt. Suffragetterna, deras kamp tillsammans med arbetarrörelsen ledde fram till allmän rösträtt för män 1911 och allmän rösträtt för alla 1921. Det fanns dock fortfarande vissa begränsningar av vilka som fick rösta.

Anarkafeminism låter rätt och tufft. Fast som de flesta andra så har jag ingen koll på vad de olika feminismbegreppen och indelningarna står för och jag tycker mig märka att de som hävdar att de har det inte har det heller. Därför tänker jag falla tillbaka på en gammal sliten fras:

Lika lön för lika arbete!
(Så löser sig nog resten. Är det naivt?)

Gästrekommendant

Sven

Torr. Ett nyaguineanskt genus som omfattar postmenstruella kvinnor och äldre män med flera barn, det vill säga personer som inte har några könsbestämmande vätskor kvar.

Antifeminism, eftersom absurt är kul, hårklyveri absurt och åsikten »jag är inte för att kvinnor ska ha det bättre – jag är för att alla ska ha det bättre« hårklyveri.

En helt oprovocerad bonusrekommendation från en trött slutredigerare: Spela plasmpong!

The difference

En Bond

George Phillips Bond var amerikansk astronom, och var den förste att fotografera en stjärna (Vega) och en dubbelstjärna (Mizar), upptäckte flera kometer, samt Saturnusmånen Hyperion.

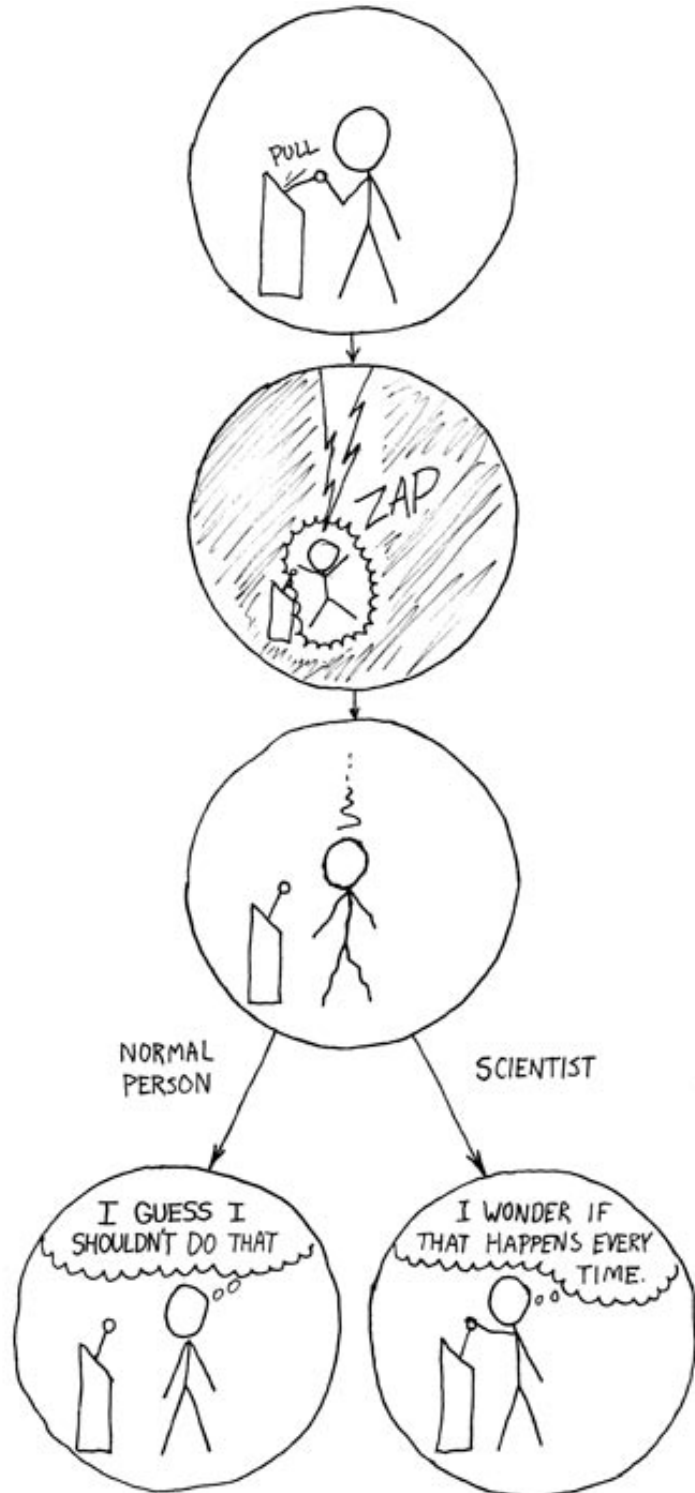
Vill man se en orealistisk och humoristisk bondfilm, så är han vidare lämplig. Vill man däremot se en brutal psykopat som dessutom är charmig, ja då är Daniel Craig perfekt som 007. Casino Royale går tillbaka till rötterna. Viss modernisering har skett, men bondkänslan sitter där som den borde göra.

Jag har vuxit upp med Sean. Debatteerat livligt mot de som håller på Roger. Accepterat de som väljer George, Timothy eller Pierce trots att de har fel. Efter dussinfilmsräckan efter Golden-Eye har jag dock haft ganska ljumma känslor gentemot James överlag. När det kändes som mest torftigt kom Casino Royal och blåste nytt efterlängtat liv i honom. Valet blir Daniel.

Alla/vadå vilken? Jag väljer att bortse från att det finns olika skådespelare bakom Bond utan ser dem istället som samma person när de ikläder sig kostymen.

Fram för fler illusioner i vardagen!

Det finns en bra förklaring till varför vi har valt brittiska agenter som tredje rekommendationstema, men den är tillfälligt på avvägar. /Chefred.

»How could you choose avoiding a little pain over understanding a magic lightning machine?« Med generöst tillstånd av Randall Munroe

Missade du

Då vet du helt enkelt inte vem som är mördaren i slutändan. Det får du leva med. Värre saker kan ske...

Hur ska du till exempel kunna leva vidare utan att veta vilka två asagudar som bodde i Agathas källare? Även en rad andra viktiga frågor ställdes eller besvarades i F-spexets senaste uppsättning »Agatha Christie«.

Är det en hund som ligger begravnen? Lever katten? Var det någon i publiken observerade den egentligen?

Hur ligger det egentligen till med försättningen hemma hos titeltanten?

Finns det alltid ett vegetariskt alternativ?

Vad kommer det att stå i Skvallerblaskan?

Och sist men inte minst;

Kan det bli lägre?

Sara Sahlin

En studieresa till rymden

Efter ett års slit och förberedande var det äntligen dags för Chalmers Rymdgrupp att bege sig till Nederländerna och besöka deras rymdverksamhet, rymdindustri samt rymdutbildning.

Det var inte första gången som rymdgruppen har varit utomlands och besökt rymdindustrin i Nederländerna. Redan för 12 år sedan hade de besökt European Space Agency, ESA:s rymdcenter European Space Research and Technology Center (ESTEC) i Noordwijk. Men denna gång skilde sig från förra gången. Denna gång hade rymdgruppen utökat sitt besök och bokat upp ett digert program till att dessutom besöka Technische Universiteit Delft (TU Delft) dagen innan besöket på ESTEC och dagen efter skulle även besök göras till Dutch Space i Leiden.

Vi var ett 20-tal medlemmar som begav oss från Göteborg en solig måndagseftermiddag veckan innan påsk. Dessförinnan hade vi samlats utanför Chalmers entré i väntan på de sista eftersläntarna och bli avprickade på deltagarlistan.

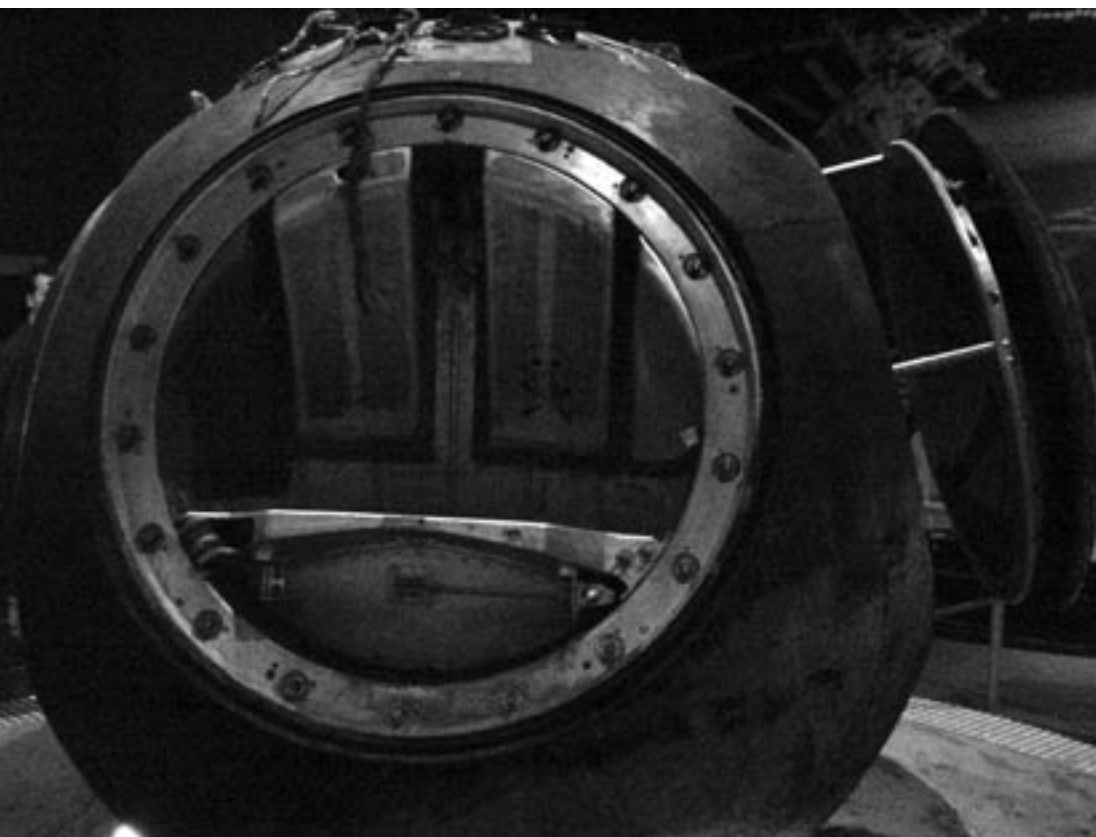
Resedeltagarna framför en del av Ariane 5 hos Dutch Space.

Under tisdagsförmiddagen kom vi fram till TU Delft som ligger mellan Haag och Rotterdam. Då hade vi precis kommit från en två timmars tät biltrafik efter att redan rest i nära 12 timmar från Chalmers till Utrecht

där vi övernattade. Efter en kort lunch sökte vi upp högskolans fakultet Luchtvaart- en Ruimtevaarttechniek. Vi fick gå en rätt bra bit i vårsolens vindpinande blåst. Väl framme blev vi väl mottagna av vår kontaktperson,

Jan Persson, en rätt så långrest person som läst på F på Chalmers och varit styrelsemedlem i rymdgruppen innan han kom i kontakt med ESA via ett traineeprogram.

Jag lade märke till skolbyggnadens lite speciella arkitektur, hängbro, fast uppspant i fakultetens

I en sån här liten boll satt Jurij Gagarin hoptryckt. Nu ska ESA skjuta upp en likadan fylld med experiment. Projektet heter Photon.

matsal. Alldeles inglasad löpte den över till byggnaden intill bara någon meter ovanför en kanal som inte ledde någon vart.

Efter att ha fått allmän information om högskolan och om deras masterprogram inom rymdteknik blev vi runtvisade till två av deras huvudsakliga forskarverksamheter, den ena materialvetenskap och den andra överljuds fart. Vi fick se masterstudierande i farten och forskare förklara för oss om sin överljuds forskning och visade olika försökskammare där enklare aerodynamiska former testades. Ytterligare föreläsningar om studenters satellitbygge och kårverksamhet följde rundvandringen. Besöket avslutades med mingel tillsammans med gästföreläsarna, i kårforeningens egen pub, som höll på framåt kvällen.

På vår andra dag i Nederländerna bar det iväg till vårt huvudmål, besöket till ESA:s rymdcenter ESTEC i Noordwijk. Efter att ha anlänt på förmiddagen och fått identitetsbrickor tog vi oss genom grindarna till rymdcentret ESTEC:s huvudbyggnad. Där möttes vi åter upp av Jan Persson som

Någonting har kraschat i gräsmattan utanför ESTEC.

efter filmvisning om ESA:s verksamhet höll föredrag om sin roll på ESA sysselsatt med termisk kontroll. Efter lunch möttes vi upp av Rosita Suneson. Hon var kommunikationsansvarig på ESA och tog oss på guidad tur runt om rymdcentret ESTEC. Vi blev visade deras gigantiska provningslokaler där hela satelliter provades. Från en höjd kunde vi skymta en Automated Transfer Vehicle (ATV) stå i ett hörn. Vi fortsatte vidare, tills vi stannade till framför en större kammare var hela satelliter kunde utsättas för rymdliknande miljöer.

Vår rundvandring på ESTEC togs därefter över av Johan Köhler, med bakgrund i materialvetenskap från KTH, för att visa deras robotverksamhet. Vi fick se olika robotar som de utvecklade, dels robotar som skulle assistera astronauter på rymdfärder och rymdstationer och dels robotar för längre rymdfärder på andra planeter. Flera av dem var uppställda på en marsliknande terräng som täckte en mindre del av lokalen. Köhler förklarade att de testade olika robotsönder för att se vilka som är bäst lämpade och utveckling av system för att fjärr-

Till vänster: Marslandskap, med marsbilsprototyper. Här testas tekniken. ESTEC.

Till höger: Universitetslandskap, med obligatoriska nederländska kanaler. Här tentar teknologerna. TU Delft.

styra robotar. Vi tog oss sedan tillbaka till ingångsbyggnaden där vi fick våra identitetsbrickor och avrundade besöket med en guidad rundvandring på rymdmuseet Space Expo.

Dutch Space i Leiden besökte vi på vår sista dag i Nederländerna. Dutch Space är nederländernas motsvarighet till Rymdbolaget som vi har här. Vår guide inledde besöket med information om Dutch Space uppföljt av ett föredrag om ConeExpress som han var engagerad i. Detta rymdprojekt går ut på att förlänga satelliters drifttid genom förankra en extern konstruktion i satellitens raketmotor och sedan ta över flera av satellitens viktiga driftfunktioner som framdrivning, telekommunikation och strömförsörjning.

Sedan gavs en visning av deras renrum där vi fick se en robotarm utvecklas för rymdstationen ISS, samt en separationskonstruktion till ESA:s nykomling i raketfamiljen, Vega. Den är en mindre bärraket

under utveckling av ESA och beräknas göra sin jungfrufärd 2007. Den har möjligheten att placera mellan 300 och 2000 kg i polär respektive i låg omlopps bana. Vi fick se delar av konstruktionen under montering. Besöket avslutades med ett gruppfoto utanför framför ett raketmonument.

Därefter var det dags att börja bege oss hem, men innan dess gjordes en liten avstickare till Rotterdam innan vi begav oss hem till Sverige igen.

Johnny Koroschetz
fd ordförande i
Chalmers Rymdgrupp

Soptunna.
Ruimtevaarttechnik,
TU Delft.

Den här solpanelen osm står utställd på Dutch Space har varit i rymden på riktigt. T. h.: Solpanelen har blivit bombarderad av smågrus. Undre deken av panelen syns i bild. Nedan: Detalj på ett skadat område.

The Female of the Species

Rudyard Kipling, 1911

When the Himalayan peasant meets the he-bear in his pride,
He shouts to scare the monster, who will often turn aside.
But the she-bear thus accosted rends the peasant tooth and nail.
For the female of the species is more deadly than the male.

When Nag the basking cobra hears the careless foot of man,
He will sometimes wriggle sideways and avoid it if he can.
But his mate makes no such motion where she camps beside the trail.
For the female of the species is more deadly than the male.

When the early Jesuit fathers preached to Hurons and Choctaws,
They prayed to be delivered from the vengeance of the squaws.
’Twas the women, not the warriors, turned those stark enthusiasts pale.
For the female of the species is more deadly than the male.

Man’s timid heart is bursting with the things he must not say,
For the Woman that God gave him isn’t his to give away;
But when hunter meets with husbands, each confirms the other’s tale ---
The female of the species is more deadly than the male.

Man, a bear in most relations-worm and savage otherwise, ---
Man propounds negotiations, Man accepts the compromise.
Very rarely will he squarely push the logic of a fact
To its ultimate conclusion in unmitigated act.

Fear, or foolishness, impels him, ere he lay the wicked low,
To concede some form of trial even to his fiercest foe.
Mirth obscene diverts his anger --- Doubt and Pity oft perplex
Him in dealing with an issue --- to the scandal of The Sex!

But the Woman that God gave him, every fibre of her frame
Proves her launched for one sole issue, armed and engined for the same,
And to serve that single issue, lest the generations fail,
The female of the species must be deadlier than the male.

She who faces Death by torture for each life beneath her breast
May not deal in doubt or pity --- must not swerve for fact or jest.
These be purely male diversions --- not in these her honour dwells.
She the Other Law we live by, is that Law and nothing else.

She can bring no more to living than the powers that make her great
As the Mother of the Infant and the Mistress of the Mate.
And when Babe and Man are lacking and she strides unchained to claim
Her right as femme (and baron), her equipment is the same.

She is wedded to convictions --- in default of grosser ties;
Her contentions are her children, Heaven help him who denies! ---
He will meet no suave discussion, but the instant, white-hot, wild,
Wakened female of the species warring as for spouse and child.

Unprovoked and awful charges --- even so the she-bear fights,
Speech that drips, corrodes, and poisons --- even so the cobra bites,
Scientific vivisection of one nerve till it is raw
And the victim writhes in anguish --- like the Jesuit with the squaw!

So it comes that Man, the coward, when he gathers to confer
With his fellow-braves in council, dare not leave a place for her
Where, at war with Life and Conscience, he uplifts his erring hands
To some God of Abstract Justice --- which no woman understands.

And Man knows it! Knows, moreover, that the Woman that God gave him
Must command but may not govern --- shall enthral but not enslave him.
And She knows, because She warns him, and Her instincts never fail,
That the Female of Her Species is more deadly than the Male.

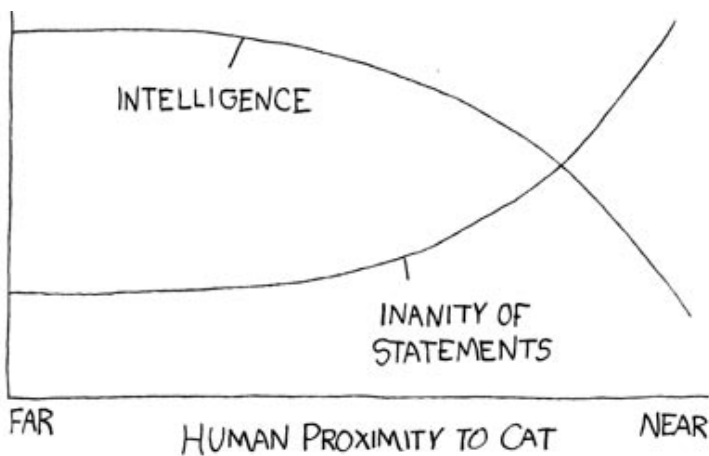
Vågrätt:

- 1 Ej fart
 7 Övertag av dessa ökar massa
 11 För gott sådant kan man sälja sina skor
 12 Flera nummer 25
 13 Först
 16 Positiv ort
 17 ... och ta
 18 Biten
 20 Har trappor
 22 Brittisk jarl
 23 Slumpmässig rörelsetyp
 25 Är far?
 26 2
 27 Astronom
 28 Bär arvet
 29 3
 30 Fysiker
 31 Öbor
 32 Konjunktion
 34 Turk
 36 Nya på Chalmers
 37 Räcker
 38 Valuta
 40 Liten ström
 41 Är vi vana vid
 43 Litet spårbundet fordon
 46 Tal
 48 Poseidon är inte en snarfager sådan

- 49 Komlicerad
 52 Gud
 53 Nästan som sanning
 54 Har mången fysiker uppkallad efter sig
 57 Inte nödvändigtvis läkare
 58 Öppning
 59 Vill man ej bli riden av
 62 Utrymme, ofta för flera
 63 Cerium
 64 Minsta gemensamma nämnare
 65 Sagoväsen
 66 Pyjamashäst
 67 Approximation
 72 Är Lille Skutt ofta
 74 Tycker inte kejsaren av Kina om
 75 Bostad för Kublai khan och Mandrake
 76 Mesopotamsk gud
 77 Berömd »vilde«
 79 Manlig avkomma till manlig avkomma
 82 Stor stad i sydvästra USA
 83 Alltså
 86 Intern elektrisk spänning
 87 Det lilla vattendraget
 88 Mått på lagringsförmåga relaterat till spänning

Lodrätt:

- 1 För avancerad typ av produktberäkning
 2 Stenplats
 3 Förstå vad som skrivits
 4 Praktiskt typ av referenssystem
 5 Kodtyp
 6 Östtimor
 8 Bestämmer stjärnors öde
 9 Interjektion
 10 Hår
 14 Krav
 15 Växt
 19 Metod för att mäta månstånd
 21 Stor effekt
 22 Land
 23 Fysiker
 24 Vint
 27 Fysiker
 30 Fysiker
 33 Barnprogram
 35 Grundämne
 39 Ijo på finska
 42 Stött
 44 Antal
 45 Sagoberättare
 47 Tät
 49 Av externt fält skapad
 50 Transmissionslinje
 51 Rymdmått
 55 Energienhet
 56 Europeiska betalningsunionen
 60 Den utvinnes ur valar
 61 Misstänkt
 65 Kreatur
 66 Gud
 68 Halländsk »flod«
 69 Ståthållare
 70 Newtons sådan går ej att sova i
 71 Tropisk skog+information
 73 Kula
 77 Skinnar
 78 Tysk toppdomän
 80 Matvara
 81 »Tillfällig« skatt
 84 Dryck
 85 Dator

»Yes you are! And you're sitting there! Hi, kitty!«

DD-skola

I det här avsnittet tänkte jag gå igenom hur man lämpligen går till väga för att kunna hantera flaggor i ett shell script av märket bash (Bourne again shell).

Ett problem med ett shellscript är att man vet inte vilken ordning användaren lägger in filnamnen. Om användaren lägger filnamnen i fel ordning, så kan det få katastrofala effekter. Ett annat problem är att man vet inte vilken ordning som användaren vill lägga in sina flaggor. Det kan alltså vara svårt att ta hand om. Om man däremot följer den här principen, så blir det lättare.

```
iflag=off
filename=
while [ $# -gt 0 ]
do
case »$1« in
-i) iflag=on;;
-o) filename=«$2«; shift;;
--) shift; break;;
-*)
echo >&2 \
"usage: $0 [-i] [-o file] [file ...]"
exit 1;;
*) break;; # terminate while loop
esac
shift
done
```

Vad gör då detta?

Vi börjar med att analysera while-snurren. Villkoret är att den fortsätter så länge som antalet argument är större än noll, dvs så länge som det finns ord kvar efter kommandot man anropade med. Precis innan snurren är klar, så körs kommandot shift. Shift tar bort \$1, dvs det första argumentet.

Det enda som finns inne i snurren är en case-sats. Varje gång som den körs, så jämför den värdet i \$1 med något av alternativen som kommer sedan. Om \$1 är -i så sätter den iflag lika med on. På så sätt kan man senare i scriptet se om det fanns en -i i argumenten. På samma sätt kan man lösa problemet för vilken flagga

som helst.

Vad händer när vi kollar -o? Vad står -o för? -o betyder oftast att nästa argument är utfil, dvs där utdata skall sparas. Detta innebär att vi måste spara värdet någonstans och att vi skall kunna hantera att vi har två argument som ett. Nämligen -o utfil. Det första vi gör är att sätta filename="\$2".

Detta gör att vi har sparat undan namnet på filen. Det andra vi gör är att anropa shift. Detta gör vi för att vi har två argument att kasta. Flaggan och filnamnet. Det ena argumentet kastas i slutet av while snurren. Det andra kastas här (egentligen är det det första som kastas här, men det är inte så viktigt). Detta sätt kan man inte bara hantera filnamn på, det går även att hantera flaggor där man sätter variabler.

Exempel: -ao esd.

Detta används i mplayer när man vill sätta audio output till esd.

Sedan kommer vi till --. För att särskilja vad som är filnamn och vad som är flaggor använder vi att en flagga börjar med -.

Problemet är att om ett filnamn börjar med - så tolkas det som en flagga. Hur tar man lämpligen bort en fil som heter -f? En lösning är rm -- -f. -- innebär att allting efteråt tolkas som filnamn. Därav hoppar man ut ur loopen efter att man shiftat bort --.

Vad innebär då -*? Det innebär allting som börjar på -, som vi inte har hanterat än. Det kan ju alltid hända att någon idiot, förlåt användare, får för sig att anropa programmet med en flagga som inte existerar. Ett sätt att hantera detta är att inte hantera det, bara skippa flaggan. Fast då blir ju inte användaren visare. Vad vi gör här är att vi skriver ut användarinstruktioner och avslutar programmet.

Så kommer vi till den sista biten. När vi har hanterat alla flaggorna så har vi bara filnamnen kvar. Dessa vill vi låta vara kvar tills senare. Därför avbryter vi snurren utan att shifta.

Då har vi ju frågan, vad gör vi innan loopen? Vi initialiserar vad olika saker skall ha för värden om vi inte sätter dem i snurren. filename skulle lika gärna kunna sättas så här istället: filename="a.out". Då finns det en utfil även om användaren inte specificerar en.

Hur anropas kommandot? Exempelvis så här:

```
kommando -i -o utfil infil1
infil2 infil3
kommando -o utfil -i infil1
infil2 infil3
```

Som lite utfyllnad har vi ju frågan, hur delar man en variabel? Först kan man ju undra vad jag menar med frågan? Om man läser min förklaring nedan av hur man löser problemet, så förstår man nog vad frågan innebär.

Vi har en variabel som heter var och vill ta bort den första träffen av ett mönster från början i den. Det gör man på följande sätt:

```
${var#Pattern}
```

För att ta bort sista träffen från början gör man så här:

```
${var##Pattern}
```

För att ta bort första träffen från slutet gör man så här:

```
${var%Pattern}
```

För att ta bort sista träffen från slutet för man så här:

```
${var%%Pattern}
```

Här får ni också ett litet script som exempel.

```
#!/bin/bash
while [ "$1" ]; do
file="${1%.*}"
convert $1 $file.png
#rm $1
shift
done
```

Ni sparar scriptet som topng och kör chmod 0755 topng. Att anropa

skriptet fungerar så här:

```
./topng fantomen.jpg kalle.
gif james.bmp
./topng *.jpg
```

bash extraherar wildcards innan skriptet får in argumenten, så länge som det finns en träff vill säga.

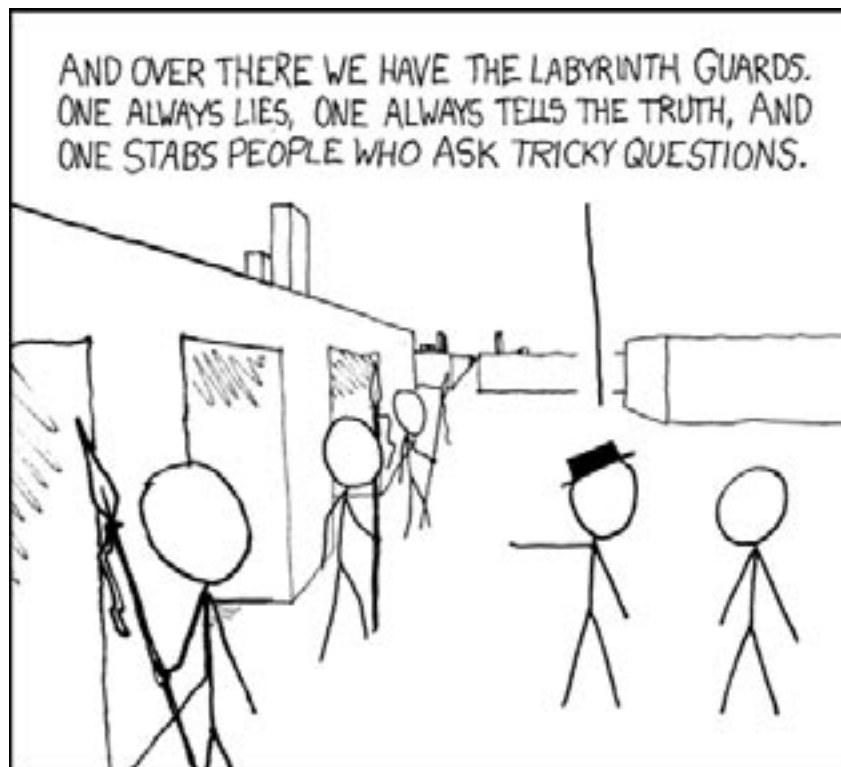
Det här skriptet skapar en kopia av varje bild det anropas med, fast i formatet png. Tar man bort kommentartecknet före `rm` så tas även originalet bort. Skriptet kommer dock ej att fungera i dd eftersom det finns ett

annat program som heter `convert` som ligger före i path.

Skriver man `whereis convert` i dd så får man sökvägen till samtliga program som är installerade som heter `convert`. Ta reda på vilket som är det rätta och skriv in det i skriptet så fungerar det.

Eder vänlige kvartersewok

Labyrinth puzzle

»And the whole setup is just a trap to capture escaping logicians. None of the doors actually lead out.»

FA 9/07

Upptakten: Den femte Fantomens son far med ostindiefararen Ratelband från Amsterdam hemåt. Utanför Elfenbenskusten kommer det obligatoriska ovädret och fartygets (till synes mycket klena) stormast knäcks. När stormen bedarrat ankrar skeppet och Chris, som ska föreställa tolv år gammal, får gå iland.

Chris hinner under äventyrets gång få en bästis, få en fiende, bli skjuten, sno en båt, tappa bort sin kompis, förälska sig, hitta igen sin kompis, arresteras för förräderi, dömmas till döden genom halshuggning, bli räddad av pappa och slutligen lyckas bli hjälte hela dagen. Fast kärestan Clarinda konstaterar slutligen »näja, du är lång och stark... och brådmogen! Och fåktas kan du... Kom tillbaka när du är arton!«

Gammelman visar för Lilleman vad »frustration« betyder.

Den som vill lära sig mer om Svenska Afrikanska Kompaniet får ett uppslag Fantomen fakta.

Spirou har kommit över en fantastisk rolig liten manick – atomgammageneratorn. Den kan upphäva tyngdlagen, få saker att växa jättesnabbt och lokalt ändra vädret. En sån får ju inte hamna i fel händer så det är tur att Spirou har den. Men det finns en till... vilket för våra hjältar ut på ett räddningsuppdrag. Spirou, Nicke, Spip och Marsupilami skall befria professor Longplaying – en av uppfinnarna – ur en buddhastaty där dummingar håller honom fången. Hur ska det gå?

Söndagsklassikern Den blå jätten handlar om... ett ufo som kommer till jorden och skickar ner en människokopia i en sjö i djungeln. Men de har kopierat fel! Å, så tokigt. Tre killar får se den alldeles för stora, knallblåa saken komma upp ur sjön. Hur ska det gå?

Sara

Helvetesmarsch

Detta har hänt:

I ett antal år har Finform haft som tradition att ta med sina aspar ut på en promenad i skogen i ett arr som kallas Helvetesmarschen.

Förra året samarbetade vi med SNF och lyckades välja en dag då aprilvädret visade sig från sin frusnare, blötare sida. Färden gick den gången från Focus till bastun i Härryda, där förtrupper lagat mat och huggit upp en vak i isen – dock inte lyckats värma bastun. (Vi tackar ändå för den generösa inbjudan till ph7:s bastusittning.) Det enda som inte var så macho var antalet aspar vi lyckats skrapa ihop. Nil-zip-nada. Men man strävar efter att bli bättre.

Den 21:a april 2007 skiner solen över ett morgonkyligt Focus. Asparna har redan väntat en stund när finforms marschansvariga anländer som på given signal. Vandringen börjar i uppförsbacke men solen och de ljusgröna träden gör att det är en glädje bara att

få vara utomhus. Dessutom konstaterar vi att eftersom gravitationen är konform så spelar vägvalet ingen roll så länge slutdestinationen är densamma.

Efter att ha vandrat genom vårens exotiska grönska hamnar vi småningom vid ett vägskal med en skylt: Europa åt vänster och Asien åt höger. Vi rådslår och väljer asienvägen.

Vi studerar den asiatiska växtligheten; några kinesiska hemlockar, en japansk idegran (Ewok vill göra pilbågar, men får inte) och en hel massa andra träd som jag inte kommer ihåg namnen på. Vi stannar en stund vid en sjö och känner på vattnet. Vi passerar Neptunus och tar oss över de vidsträckta Skrikfjällen och kommer fram till bebyggda trakter där vi sätter oss ner och äter vår lunch.

För att visa slutligen att vi är hårdare än förra årets gäng, så går vi tillbaka också.

Sara

Kyssande vind

Hjalmar Gullberg,
»Kärlek i tjugonde seklet«

Han kom som en vind.

Vad bryr sig en vind om förbud?

Han kysste din kind,

han kysste allt blod till din hud.

Det borde ha stannat därvid:

du var ju en annans, blott lånad

en kväll i syrenernas tid

och gullregnens månad.

Han kysste ditt öra, ditt hår.

Vad fäster en vind

sig vid om han får?

På ögonen kysstes du blind.

Du ville, förstås, ej alls

i början besvara hans trånad.

Men snart låg din arm om hans hals

i gullregnens månad.

Från din mun har han kysst

det sista av motstånd som fanns.

Din mun ligger tyst

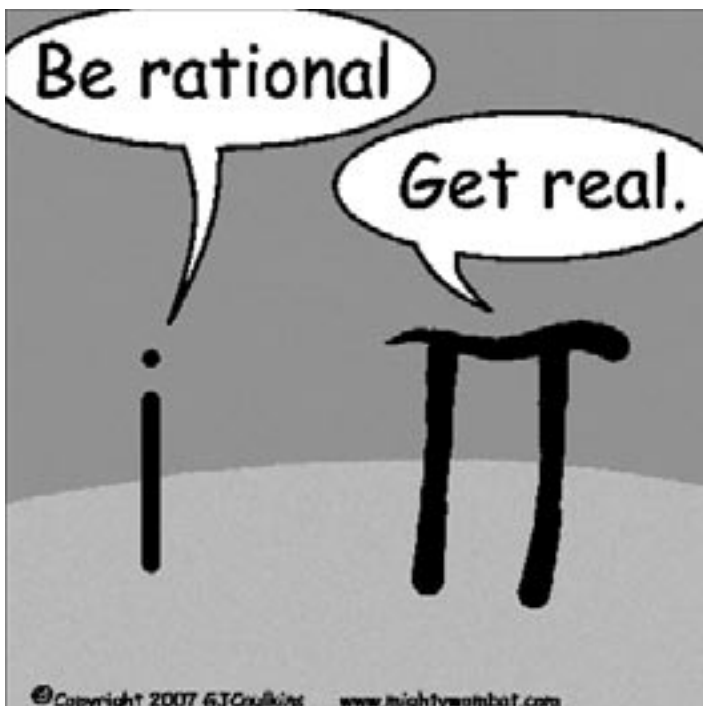
med halvöppna läppar mot hans.

Det kommer en vind och går:

och hela din världsbild rasar

för en fläkt från syrenernas vår

och gullregnens klasar.

Finforms aspar öppnar vin:

Ajöss och tack för disken

Året är så gott som slut och vår förvandling från oskuldsfulla svärmorsdrömmar, till bittra och hårdhudade föredettingar gick lika smärtfritt som en rektomi. Nu är det dags för oss att gå av och kanske lyckas vi sjunka ytterligare ett steg till pateter som muttrar »Bättre förr...« och samtidigt stirrar under lugg på varenda lunchätande r-teknolog. Med hjälp av vår nästan

legendariska observationsförmåga har vi under vårt år kommit fram till tre saker, nämligen (1) nettoflödet av antalet gafflar i focus är negativt oavsett input, (2) folk är fortfarande dåliga på att diska och (3) det finns saker i DP-rummet. Det enda som återstår att göra är spendera våra rustpengar, vilket kommer att resultera i en stegformad ökning av antal bord

och stolar i Focus. Den sista tiden har vi sysslat med aspning och de stackare som överlevt måste nu axla den tunga mantel som innebär att vara DP. Ha det så kul! Vi har haft det trevligt, hoppas att ni känner detsamma.

DP genom P(ä)R

Livet efter Chalmers

Del 4: Bokslut

Då var det dags för den avslutande delen i min lilla krönika om livet efter examen. Vad har hänt sedan sist? Jag känner att jag har landat här i Kingston och börjat få ordning på vardagen (efter fyra månader). Veckorna flyger förbi och följer ofta samma mönster – jobb och studier i veckorna och någon typ av (vanligtvis pubrelaterad) aktivitet på fredag och/eller lördag. Den första tiden hände det mycket grejer även i veckorna, men när terminen väl drog igång på allvar så fick alla (inklusive jag själv) mycket att göra. Jag har inte sett så mycket mer av Kingston sen början av min vistelse. Nu när vädret har blivit lite trevligare så är det nog dags att utforska Kingstons sjöside.

När det gäller vädret så har vi haft en lustig vecka – snöstorm i måndags och shortsväder på fredagen. Fram till nu har det varit ganska kyligt. Från vad jag hört så är våren väldigt kort så temperaturerna kommer att stiga snabbt. Sommaren innebär höga temperaturer och hög luftfuktighet, något som jag inte riktigt ser fram

Min nya utsikt. Nu känner jag mig hemma. Större delen av min chalmertid så pågick det byggen lite varstans. Nu ska de bygga en ny idrottsanläggning tvärs över vägen från där jag sitter.

emot. Jag kommer dock att tillbringa juni i Sverige.

Jag har hunnit med en helgutflykt till Ottawa tillsammans med en kompis från Göteborg som pluggar på McMaster i Hamilton söder om Toronto. Vi var där helgen efter Ottawas isskulpturfestival så staden var lite död och det var kallt. En stor skillnad från Kingston förutom att Ottawa är en liten storstad är att många pratar

franska. Vi besökte Kanadas parlament och Civilisationsmuseet (tyvärr var inte Sid Meier där). Jag ser fram emot att besöka Ottawa vid en annan årstid. Nästa vecka så ska jag åka på min första konferens. Jag tror det var i New York. Temat är i alla fall social rättvisa – ett perspektiv som figurerar i min forskning. Förhoppningsvis så blir det ett besök i Hamilton och kanske Toronto i maj.

Mitt intryck av Kanada är fortfarande positivt. En sak som dock driver mig galen är det faktum att man får betala när man tar emot ett samtal på sin mobil – galet. En sak som är bra är att det för det mesta går att ta sig fram till fots eller med cykel, vilket var svårt när jag bodde i USA. Jag önskar dock ibland att jag hade tillgång till bil eftersom det är långt till de billigare mataffärerna och den närmaste tvättinrättningen. Just det, tvättinrättning – jag har inga tvättmöjligheter där jag bor så nu har tvätten blivit ett projekt i sig. Tvättstugor i anslutning till bostaden är en enkel lyx som jag saknar. Nu har jag lärt mig hur Kingstons kollektivtrafik funkar så det går lite smidigare att ta sig runt och bussarna har varit väldigt pålitliga

En sak som är mindre kul med

Från Civilisationsmuseet i Ottawa. Totempålar.

Kingston är att trots att det känns som en trevlig småstad så har vi ganska mycket brottslighet, vilket folk kopplar ihop med stans många fängelser. Den stående rekommendationen från universitetet är att inte gå hem själv efter mörkrets inbrott. Under terminerna finns det faktiskt en »walk you home service«. Visst hände det grejer även i Göteborg, men här pratas det mer om det.

Jag börja komma in mer och mer i doktorerandet, men det har varit lite segt att komma igång med själva forskningen. Dels har kurser och jobb

son lärarassistent tagit tid och dels har jag känt mig något överväldigad av spännvidden på mitt forskningsområde – problemlösning i ingenjörsutbildning. Jag är säker på att många doktorander har känt på liknande sätt. Det är ju en del av det hela att avgränsa och fokusera sin forskning. Ibland känner jag att jobbet på Volvo/Semcon var lättare eftersom arbetsuppgifterna var mer avgränsade, men det beror ju förstås på vad ens uppgifter är och jag gillar friheten jag har som doktorand.

Jobbet som lärarassistent har varit

en intressant upplevelse. Jag har handlett en labb av expfys-stil, närmare bestämt en filterpress. Efter 27 grupper och 80 rapporter så vill jag inte se en filterpress på ett tag. Jag gjorde mig populär bland studenterna genom vad de tyckte var hård rättning. Ryktesvägen har jag hört att jag är på deras tio-i-topp-lista när det gäller hårdhet – smickrande. Kursens lärare tyckte dock att min rättning var bra så jag undrar lite över nivån här. Min professor har sagt att vad som skulle vara värt 60 % i England är värt 80 % här i Kanada så jag kanske får anpassa mig lite eftersom mitt snitt låg på 67 %.

Annars tycker jag Queen's och Chalmers känns ganska lika. En skillnad är att här är terminerna tolv veckor med undervisning med en vilovecka i mitten och två-tre tentaveckor på slutet. Ingenjörstudenterna läser vanligtvis sex-åtta kurser parallellt. En annan skillnad för teknologer är att första året är gemensamt så man väljer inriktning i tvåan. En nackdel är en väldigt stor klass.

Kursen jag har läst har fått mig att inse att det finns många alternativa sätt att undervisa teknologer än de traditionella föreläsningarna och räkneövningarna som används på teknisk fysik på Chalmers. Själv var jag aldrig riktigt tillfreds med hur uppvisningen var upplagd på F, men samtidigt så är ju F väldigt teoretiskt så jag vet inte hur till exempel problembaserat lärande skulle funka i jämförelse med ett mer praktiskt program. Min känsla är dock att det finns mycket att jobba på, vilket också är sant för Queen's.

Det blev ännu ett axplock av mina upplevelser här i Kanada. Nu är min lilla berättelse slut. Ni har fått följa mig från arbetslöshet till industrijobb i Sverige till doktorandtjänst i fjärran land. Jag hoppas att ni tyckt att det har varit intressant läsning. Avslutningsvis vill jag säga lycka till med era fortsatta studier och framtida jobb.

Jens Kabo

Bibliotek i anslutning till parlamentet. Jag tyckte det var en schysst byggnad.

Bysterna på F-borgen

Eller vem ska bort – en studie i gamla vetenskapsgubbar

På Origohusets östra fasad sitter åtta stenstoder föreställande berömda svenska kemister och fysiker. Här kommer en liten presentation av dessa.

- Svante Arrhenius

(1859 – 1927) var professor i kemi i Stockholm. Han blev den förste svenske nobelpristagaren 1903. Han formulerade en teori om att CO₂ skulle påverka istiderna. Han ansåg att människans utsläpp av CO₂ skulle kunna förhindra kommande istider och ansåg att det var en positiv effekt att jorden värmdes upp för att kunna föda fler människor.

- Anders Ångström

(1814 – 1874) var en av grundarna av spektroskopin. Det kanske mest remarkabla med honom var att istället för att använda ett prefix för att mäta längderna, så skapade han en ny enhet i rätt skala. Han döpte den efter sig själv. 1 Å (Å) är 10⁻¹⁰ meter lång.

- Johan Carl Wilcke

(1732 – 1796) som var mest prominent inom områdena energi och kaloriteori. Viktväktarna grundades långt efter hans död till minne av hans arbete. Han studerade även magnetnålens ändringar och norrskenets inverkan.

- Anders Celsius

(1701 – 1744) är kanske mest berömd för sin temperaturskala, men han var även delaktig i att konstatera jordens avplattning vid polerna. Under sina experiment försökte han visa att kokpunkten för vatten var oberoende, vilket han misslyckades med. Han misslyckades dock väldigt exakt, då hans mätresultat stämmer väl överrens med moderna data. Han satte vattnets fryspunkt till hundra grader och dess

kokpunkt till noll grader. Senare baserade William Thomson Kelvin sin temperaturskala på Celsius, fast han utgick ifrån den absoluta nollpunkten (den absolut högsta temperaturen).

- Torben Bergman

(1753-1784) var professor i farmakologi och kemi i Uppsala. Han forskade inom affinitetsteorin och var den första personen att använda ett system med notationen A, B, C, etc inom kemin. Senare ordnades alfabetet efter hans system och det har skrivits ett antal barnböcker baserade på hans teori.

- Carl Wilhelm Scheele

(1742 – 1786) var en apotekare som lyckades att med för den tiden obsolet utrustning upptäcka grundämnena klor, mangan och barium. Ungefär som att i dagsläget knäcka ett RSA-krypto med en ABC 80. Han var även en viktig deltagare i motbevisandet av existensen av phlogiston.

Mens i rymden

Lita på Stina Dabrowski att ställa de bra frågorna.

Tyvärr har hon blivit för slätstruken (programmen sorterar under familjeunderhållning den här omgången, det har kanske med det att göra) för att kräva ett vettigt svar. När Discoverys besättning i STS 116-uppdraget kom på besök frågade hon om kvinnor har mens uppe i rymden.

– Not if they don't want to.

Som i »Vilken idiot skulle vilja slabba med det i rymden när man kan äta lite piller och bli av med skiten?«
Färdigpratad.

Det är klart. Det är ju den lätta lösningen. Men om man nu inte tycker det är hållbart att rubba sin hormonbalans hursomhelst? Eller om man tänker sig att människan ska ut i rymden nån gång, som något mer än tre astronauter på ISS – då kan man väl inte hålla på att skjuta upp?

Vad händer om man *vill* ha mens i rymden? Går det? Vet någon någonting om det?

Jag började leta lite i det där och det visade sig vara inte helt enkelt att hitta något.

När jag söker på NASA:s hemsida

om mens i rymden så får jag faktiskt en del träffar. Dock ingen om mens i rymden. Jag får veta av NASA:s Fitness Center att om man stretchar ordentligt så kan man förebygga mensvärk – på jorden – samt att man inte skall stretcha utan att vara uppvärmd. I den mån det funkar så visste jag det redan.

Totally useless.

Jag får veta att kvinnor som har mens förlorar mycket järn. No shit!

Nyheten i det är att på vissa ställen (dock ej NASA:s Fitness Center) så presenteras detta som något bra eftersom rymdresor tydligen kan orsaka för höga järnvärden genom att ett protein som binder järn i blodet inte nyskapas tillräckligt bra.

Det spekuleras mycket runt om i värld-

• Jöns Jacob Berzelius

(1779 – 1848) torde vara Sveriges näst mest berömde naturvetenskapsman. Under sitt arbete med kemin, införde han en notation för att underlätta att skriva kemiska formler. O för syre och H för väte. För att beteckna vatten skrev han H²O. Som vanligt när en svensk inför ett nytt system, så vänds det upp och ner innan det blir allmänt accepterat.

• Alfred Nobel

(1833 – 1896) är bland annat känd för uppfinningen dynamit. Han ansåg att om det fanns ett vapen som var så fruktansvärt att ingen vågade använda det, så skulle krig upphöra. Utifall hans plan med dynamiten skulle misslyckas införde han även ett fredspris – inte heller detta har lyckats hindra människor från att kriga.

Vi anser det nu, på viss anmodan, relevant att fråga om det verkligen är dessa herrar som bör stå på vår fina borg. Om inte – Vem skall bort? Vem skall till? Här kommer några av finformredaktionens förslag.

Svante Arrhenius ansåg att växt-huseffekten var positiv, en åsikt som är tämligen politiskt inkorrekt. Det torde vara nog för att få honom bortbytt. En lämplig ersättare är kanske Maria Wetterstrand (1973 – 2055*) eftersom hon har arbetat mycket för att motarbeta växthuseffekten.

Johan Carl Wilcke faller kanske för att hans arbete inom kaloriteori inte alls handlar om hur man skall hålla kroppen i trim. En lämpligare förebild för fysiker som annars riskerar att dö av hjärt och kärlsjukdomar torde vara Anna Skipper (1968 – 2052*) för hennes arbete i Du är vad du äter.

Anders Celsius lyckades ju inte ens sätta sin temperaturskala på rätt håll. Han borde lämpligen bli ersatt av William Thomson Kelvin (1824 – 1907) som ju faktiskt lyckades bestämma nollpunkten och skapa en vettig temperaturskala.

Jacob Berzelius ligger illa till, då han bara lyckas med konststycket att vara Sveriges näst mest kända naturvetenskapsman. Givet är ju att han ersätts med Carl von Linné (1707 – 1778) som ju faktiskt är Sveriges mest berömda naturvetenskapsman. Att han kategoriserade blommor gör ju honom bara ännu mer lämplig, då även de som läser biokemi behöver en fördel. Han faller kanske för att han kategoriserade stenar som levande varelser.

/Eder vänlige kvartersewok

* Eftersom vi inte vet vilket år dessa personer dör då det inte inträffat än, så urgick vi från medellivslängden hos en svensk kvinna. Betänk dock att den är beräknad på människor som har dött redan och att unga idag för första gången mår sämre än sina föräldrar.

den och på Internet och nu tydligen även i Finform om frågan som sådan, men det där med ett bra svar fortsätter lysa med sin frånvaro.

NASA har en demonstrationsvideo över rymdstationens superavancerade toalett. Inte informativ. Man får se en man krypa in i ett bås, ungefär.

Och frånsatt hanteringen, kommer mensen ut som den ska? Nån som vet?

Eller kanske skall denna brist på information tolkas som att det inte är något problem? En tampong och lite pottränning kanske är allt som behövs. Ja, eller pillerburken.

... oavsett tycker jag det verkar vara Förbannat Jobbigt™ att ha mens i rymden.

Sara

MAN-SYSTEMS INTEGRATION STANDARD

Volume I – Standards

/.../

This is a NASA-level standards document which is applicable to all manned space programs and is not limited to any specific NASA, military, or commercial program.

/.../

In addition to facilities for urination and defecation, the waste management facility shall have the following capabilities:

- a. Vomitus – The waste management facility shall be able to collect, contain, transport, and treat vomit. The collection facility shall be readily accessible, particularly during the first few days of the mission.
- b. Menses – A means of collection, treatment, and disposal of menstrual discharge and associated absorbent material shall be provided to female crewmembers. The facility shall be private.

Fortsättningen...

Detta har hänt:

För två år sedan kunde ni läsa en berättelse om en samling äventyrarens öden och äventyr i en sagoborg i ett land långt borta. (Se Finform 3 04/05) En av hjältarna försvann ur historien. Arkeologer har, vid ruinerna av något som kan ha varit den mytomspunna Drakborgen, funnit en nedpräntad berättelse vilken med största sannolikhet är av samma ursprung som den tidigare historien. Är det verkligen den riktiga borgen de funnit? Finns det något kvar av den fantastiska skatt som lär ska ha funnits i dess hjärta?

Det nya materialet är bara fragment, men nu när de är sammanfogade av ett specialinkallat expertteam visar de ändå en tydlig bild av vår hjältes sista dygn. Finform har tagit del av rönen och har inte tvivlat när vi valt att genast delge våra läsare vad dessa yrkesskickliga människor kommit fram till.

Nu får vi äntligen höra vad som hände med den försvunna äventyraren.

Châråk-Hai Vargdödaren kände blodet börja koka men lyckades behärska sig. Skälet till bärsärkens irritation var att två galler redan slagit ned bakom honom på den korta sträcka han färdats in i Borgen. Dessutom stod nu, stor och olycksbådande, en massiv ekdörr framför honom. Med en mirakulös självbehärskning lyckades han undertrycka impulsen att göra brasved av den. »Inte ännu«, tänkte han, »inte ännu.« Han kände på handtaget. Dörren gled upp med ett ljudlig knarrande och avslöjade en lång dammig korridor. Knappt hade han tagit ett steg till innan den nu välbekanta klangen av ett galler som slår igen ljud bakom honom. Châråk-Hai kände pulsen stiga vid ljudet och började springa. Ett bestialiskt leende på spelade på hans läppar. Hans humör var på topp, blodet nära kokpunkten och den röda dimman i ögonvrån. Snart skulle Drakborgen få känna på hans vrede, en bärsärks vrede. Han var så fokuserad på sina våldsvisioner att han helt kom av sig då han plötsligt konfronterades med, och i förbifarten krossade, det blodtörstiga skelettet av en sedan länge stupad krigare.

»Ännu ett förbannat galler!« Châråk-Hai svor tyst för sig själv och svor sedan högt vid åsynen av en jättespindel på andra sidan rummet. Med yxa och klubba båda höjda rusade han framåt och reducerade dess lekamen till en sorglig hög av ben och galla. Han sprang vidare längs korridoren i högt tempo, trots att den verkade gå åt fel håll. Snart fann han sig i en återvändsgränd och skulle just vända tillbaka då rummet började vrida sig och en ny väg öppnade sig i den gamlas ställe. »Ahhh! Jag blir tokig!«, utbrast bärsärken. Den storvuxne mannen från de norra Isländerna var en inbiten vandrarare, van vid karga vidder och bistra människensätter. Han var inte van vid rum som vred sig och gallerdörrar som slog igen. Viss om sin egen styrka var han övertygad om att gallren inte skulle innebära några problem, men han hade föredragit motstånd i form av levande eller odöda varelser mot vilka han kunde prova sin skicklighet. Inte för att han räknade med några större svårigheter med att nedkämpa vad än Drakborgen lade i hans väg. Han var ju trots allt Châråk-Hai Vargdödaren, bärsärken från norr som överlevt de stora barbartägen och aldrig gått slagen ur en närkamp.

Under tiden han gick vidare genom korridoren undrade han om Borgen bjudit de övriga fyra samma välkomnande, eller om den kanske sänt bara honom detta frustrerande öde i syfte att håna honom. Hans knogar vitnade i sitt rasande grepp kring yxskaftet.

Châråk-Hai sprang vidare genom de långa korridorerna och hade just kommit till en stor sal då Borgen började skaka. När han vände sig om var vägen han kommit borta och en solid stenmur stod att finna i dess ställe. Detta bekymrade först inte bärsärken nämnvärt, men när upptäckte att även gången i rummets andra ände försvunnit och ingen ny uppenbar sig blev han mäktat irriterad. Han började banka på väggarna på måfå med sin väldiga stridsklubba och lika väldiga yxa, tills den tursamt nog gav vika och avslöjade en lönngång. Eftersom det gemak han nu trädde in i inte hade några utgångar åt det håll hans intuition sade honom att skattkammaren låg, och då det ju funkade alldeles nyss, gick han åter lös på murarna. Snart fann han ännu en gång och hukande sprang han ivrigt vidare. På gångens

andra sida väntade ett väldigt gapande hål. Ett vind drog ner i avgrunden och det var med nöd och näppe som bärsärken lyckades undvika att falla handlöst ner i den bottenlösa brunnen.

Detta var tydligen inte en bra väg att ta. Han återvände genom det trånga utrymmet och fann sig snart framför ett av alla de galler som slagit ner bakom honom på färden. Han kände blodet börja koka och tänkte »Nu ska de förbannade gallren få känna på min styrka!«, samtidigt som den röda dimman sänkte sig över hans blick och sinne. Med ett vrål kastade han bort en amulett och en ring han nyss hittat och bröt sig igenom gallret som om vore det en spjålsäng.

Han irrade vidare, fortfarande skrikande osammanhängande förbannelser. Bakom en krök mötte honom en hord av likätare vilka välde upp ur golvet likt var ur en punkterad böld. Galen av blodtörst kastade han sig in bland dem och med sina båda vapen gjorde han rent hus. När striden var över rann vansinnet av honom och han fann sig förnöjt stående mitt i vad som återstod av de två dussin likätare som haft oturen att angripa honom; en formlös, grågrön, stinkande gegga som täckte väggar, tak, golv och honom

själv. Châråk-Hai skrattade rått och började mer systematiskt undersöka sin omgivning – bara för att finna att han ännu en gång var instängd. Han gick åter lös på borgens fundament, och åter igen gav det utdelning. Han skred raskt genom gången och rev ner spindelväven med yxan. På andra sidan fann han ett rum med bekant arkitektur, ett cirkulärt rum med endast en ingång. Rummet började vrida sig, precis som det första han stött på, men denna gång stannade det inte vid en ny öppning utan vid en solid stenmur. Bärsärken blev rasande och den röda dimman kom åter över honom, men hur han än försökte kunde han inte rå på dessa murar. Borgen hade honom nu i sitt våld.

I sin cell hade bärsärken Châråk-Hai slagit sönder sin yxa och sin stridsklubba mot väggarna. Han händer var blodiga, men driven av sitt vansinnes glöd fortsatte han sin frenetiska kamp mot den obevekliga stenen alltmedan skuggorna utanför Borgen blev allt längre.

Oracaz

Kursutvärderingar

Inledande matematisk analys

TMA970

Föreläsare: Bernhard Behrens

Kursutvärderare: Anton Frisk

Kockum, Joakim Olsson

Resultat:

- 5: 19,8 %
- 4: 22,5 %
- 3: 31,5 %
- U: 26,1 %

Efter två veckors intromatte var det dags för de nyblivna F:arna att ta sig an den första riktiga mattekursen på Chalmers. Under sju veckor drilades teknologerna, i grundläggande matematisk teori, integraler och gränsvärden, av den ständigt lika entusiastiske Bernhard. Helhetsintrycket av kursen var positivt.

En del studenter hade svårt att vänja sig vid det höga tempot. Det var för de allra flesta en stor omställning från gymnasiet. Bernhard menar dock att den höga takten är nödvändig för att han ska kunna gå igenom allt och dessutom kunna demonstrera många exempel.

Den mycket informativa kurshemsidan utnyttjades flitigt och var mycket uppskattad av studenterna. Dock var det inte så många som utnyttjade den detaljerade informationen för att förbereda sig inför föreläsningar, något som Bernhard beklagade.

Räkneövningarna var välbesökta. Tyvärr hade den ena övningsledaren svårigheter med språket och fick inte så bra kontakt med eleverna, något som ledde till att det så småningom blev en ganska ojämn fördelning av studenter mellan de två FL-salarna där räkneövningarna hölls. Många efterlyste fler räkneövningstillfällen; resultatet blev några extra storgruppsövningar strax innan tentan, vilket uppskattades.

Matematisk analys fortsättning

TMA976

Föreläsare: Peter Sjögren

Kursutvärderare: Anton Frisk

Kockum, Hannes Kuusisto

Peter Sjögren tog över stafettpippen från Bernhard Behrens i läseriod två när det gällde matematiken. Kursen ägnades åt differentialekvationer och serier. Det var första gången Peter Sjögren höll denna kurs; de senaste åren har den getts av Peter Kumlin. Sammanfattningsvis kan sägas att kursen verkar vara ganska uppskattad; tempot är lagom och planeringen verkar fungera bra.

Många elever angav i sina svar på kursutvärderingsenkäten att de gärna skulle ha velat ha en dugga eller liknande i mitten av kursen. Frågan diskuterades vid lunchen och Peter Sjögren var positiv till idén, men berättade att dess genomförande skulle kräva mer resurser än han hade tillgång till för rättning.

Av svaren på kursutvärderingsenkäten framgick tydligt att många skulle vilja ha några extra storgruppsövningar inför tentan. Denna önskan framfördes under utvärderingslunchen och vi bestämde att vi skulle försöka ordna två extra storgruppsövningar med genomgång av främst gamla tentauppgifter. Med berömvärd effektivitet och snabbhet fixade Peter Sjögren detta direkt efter lunchen.

Vid utvärderingen framkom att det var stor skillnad på omdömena om de två räkneövningsledarna. Johan Berglinds övningar verkar vara mycket uppskattade, men Katerina Jushenko har mycket svårare att nå ut till sina elever. Ett tydligt tecken på detta är att en stor del av eleverna i Katerinas grupper väljer att istället gå till Johans räkneövningar, vilket resulterar i ett

överfullt klassrum hos Johan och ett tämligen ödsligt dito hos Katerina. Detta diskuterades på utvärderingslunchen och det bestämdes att Johan skulle hålla en av de extra storgruppsövningarna inför tentan.

Optik

FFY091

4,0 poäng – lp3, 2006/2007

Examinator: Bengt-Erik Mellander

Föreläsare: Bengt-Erik Mellander

Kursutvärderare: Johan Hillergren,

Patrik Rodstedt

Resultat:

- 5: 3 %
- 4: 10 %
- 3: 48 %
- U: 37 %

Den allmänna uppfattningen om kursen var lite blandad. De flesta studenter ansåg att kursen i sin helhet var bra, men många tycker också att kursens föreläsningar kunde vara lite svårare med högre tempo. På detta svarade Bengt-Erik att kursen ändrats för några år sedan. Då hade man problem med att kursen ansågs alltför teoretisk med ett för högt tempo.

Kursboken, Hecht, tyckte de flesta var godkänd även om den kunde varit bättre. Många klagade på att den var för »tung« och pladdrig. Den saknade också exempel till räkneuppgifterna vilket många uppfattade som störande. Bengt-Erik höll med om dessa brister, men sa att det tyvärr inte finns så många alternativ att välja bland.

Kursen innehöll också två laborationer. Båda två upplevedes som mycket bra och lärorika.

Fourieranalysis

MVE030

4 poäng, vt 2007

Examinator: Grigori Rozenblioum

Föreläsare: Grigori Rozenblioum

Övningsledare: Grigori Rozenblioum,

Micke Persson

Kursutvärderare: Patrik Rodstedt,

Johan Hillergren

Tentaresultat:

U: 27 %

3: 32 %

4: 15 %

5: 23 %

Teknologernas intryck av kursen var överlag mycket bra. De flesta ansåg att det var en rolig kurs, även om många tyckte att den var ganska svår. Grigori var mycket uppskattad som föreläsare, men förvånansvärt många hade i enkäterna svarat att de inte vågade ställa frågor under lektionerna. Vi resonerade kring detta med Grigori, den mest troliga anledningen var förmodligen att kursen ställde höga krav på förkunskaper, vilket medförde

att många inte vågade fråga om sådant de kände med sig att de redan borde kunna.

Räkneövningarna var välbesökta. De två övningsledarna hade lite olika stilar vilket gav mer valfrihet att välja den stil som passade en själv bäst.

Något många efterlyste var fler övningsfrågor av lite enklare art, samt fler exempel. På detta svarade Grigori att alla typer av problem som fanns med bland övningsuppgifterna hade ett motsvarande exempel i boken, men att studenterna måste lära sig att generalisera och kategorisera problem, istället för att lösa varje problem som ett nytt.

Kursen hade också en datalab som kunde ge hela 6 bonuspoäng till den flitige studenten. Tyvärr kunde vi inte ställa några frågor om den i enkäterna då labben låg så sent i kursen.

För övrigt ertappade en av kursutvärderarna en gång Grigori med att dela med noll, men lät bli att polisanmäla honom.

Flervariabelanalys

Föreläsare: Bernhard Behrens

Kursutvärderare: Anton Frisk

Kockum, Niklas Jakobsson

Resultat:

5: 26 %

4: 11 %

3: 38 %

U: 23 %

Flervariabelanalysen var i år precis som förra året mycket uppskattad. Bernhard anses vara en mycket bra föreläsare, som håller föreläsningarna på ett tydligt och strukturerat sätt. Detta märks särskilt på en hög närvaro av studenter på föreläsningarna. Även räkneövningarna fungerade mycket bra, både Bernhards och Johan Berglinds räkneövningar var välbesökta och bägge anses vara bra räkneövningsledare.

Kursens utformning med instuderingsuppgifter, dugga och labbar ansågs fungera bra och det finns inga skäl att ändra på någon av dessa saker.

Enda förslaget till förbättring var en något tydligare struktur av texten på tavlan med fler underrubriker och liknande.

Det har inkommit fler kursutvärderingar under denna tidnings pressläggning, men då de kommit oanmält långt efter deadline så har vi faktiskt inte kunnat göra plats åt dem. Men i nästa nummer kommer: Stömningsmekanik TME055, Elektromagnetisk fältteori EEF031, Elektriska nät och system ESS115 och säkert mycket mer – missa inte det!

Keyboards are disgusting

»Alternate method: Convince them to pretend it's an Etch-a-Sketch and try to erase it.«

Med generöst tillstånd av Randall Munroe. Läs mer på www.xkcd.com/!

Chick Flicks

Chick flicks är en term som ofta används lite nedlåtande om filmer som är riktade till den kvinnliga målgruppen. Eftersom den kvinnliga målgruppen inte är en homogen grupp, så är ju inte chick flicks en kategori filmer. Såväl »Stekta gröna tomater«, som »Cross-roads« hamnar alltså i den kategorin. I den här artikeln tänker jag rekommendera tio chick flicks, som faller inom kategorin romantiska komedier. Om någon anser att någon av de tio filmerna inte är en romantisk komedi, så beror det på att filmerna jag har valt alla innehåller element som är viktiga för en romantisk komedi, men vissa innehåller även andra element.

Först vill jag dock påpeka att jag har inget emot chick flicks, jag tittar på en del chick flicks i olika kategorier. Om det beror på att jag är säker i min manlighet eller på att jag är fjollig, låter jag andra bedöma helt själva.

Jag har däremot för läsekretsen, som ju till 87 % torde bestå av män, valt filmer som borde passa bägge könen. Så poppa popcorn, köp/hyr/»tanka ner« en av nedanstående filmer, grabba tag i en Emil/Emilia av motsatt/samma kön och kura ihop er i tv-soffan.

Änglar finns dom?

När filmen kom, var den känd för sin vågade kärleksscenen på stranden. Den här och filmer med mer naket var grunden till begreppet »Swedish films«. Med dagens mått mätt kan jag säga att den är väl lite vågad jämfört med en romantisk komedi, men vilken actionfilm eller thriller som helst har mer explicita sexscener. Huvudrollerna Jan Froman och Margareta Günther spelas av Jarl Kulle och Christina Schollin. Det är en film med värme, förväxlingar och humor som håller sig än idag. Om man ser filmen idag, så bör man betänka att snyggingen i filmen är mamma till Pernilla Wahlgren, så det är inte lönt att man får några idéer.

Top Gun

En romantisk komedi om stridspiloten Maverick (Tom Cruise) som faller för sin flyginstruktör Charlie (Kelly McGillis). Utöver romans och häftiga flygstrider har filmen superb musik och Meg Ryan i en riktigt bra roll. Jag rekommenderar framförallt den här filmen för att man får se Meg Ryan i högform.

Drömtjejen (Milk Money)

I kategorin filmer där en man faller för en prostituerad, så finns det en hel del mer kända filmer. Pretty Woman är en tämligen ytlig sådan film, som på något vis försöker få det att framstå som att det är OK att en rik man köper sex, bara för att han är Richard Gere.

Det Drömtjejen (icke att förväxla med en annan film med samma namn) har, som ingen av de andra i den här kategorin har, är värme. Den utspelar sig under 50/60-talet och handlar om tre killar i åldern tio till tolv år som har beslutat sig för att få se en kvinna naken. De samlar ihop pengar och letar upp den prostituerade v (Nej, inte Hugo Weaving utan Melanie Griffith). Detta slutar med att hon kör dem hem. Hon får motorproblem utanför den ena pojkens hus. På så sätt träffar hon hans pappa Tom (Ed Harris).

När Harry träffade Sally

Den förmodligen bästa av alla romantiska komedier. Det är en film som handlar om hur Harry Burns (Billy Crystal) och Sally Albright (Meg Ryan) blev ett par. Filmen utspelar sig över ett par decenniers tid. Man får följa hur de två träffas sporadiskt under denna tidsperiod. Samtidigt får man se klipp av olika par som berättar hur de träffade varandra. En film att rekommendera då både Billy Crystal och Meg Ryan gör enormt bra rolltolkningar. Dessutom har den Carrie Fischer (Prinsessan Leia) i en biroll.

Pillow Talk

En film som utspelar sig mer i sängen, med mindre mängd sex får man leta efter länge. Det är en film från den tiden då det heta kärleksparet på vita duken hette Doris Day och Rock Hudson. Den handlar om Jan Morrow (Doris Day) och Brad Allen (Rock Hudson). Dessa delar en telefonlinje. Problemet är att de inte kan ringa samtidigt. På grund av attitydproblem från bägge, så leder det till att de avskyr varandra. De träffas i verkliga livet och Jan vet inte vem Brad är och han uppger annat namn för att jävlas. Det ena leder till det andra. En underbar film.

Hämnden är ljuv (Addicted to love)

Sam (Matthew Broderick) spionerar på sin före detta flickvän och försöker komma på hur han ska få henne att göra slut med sin nye för att få henne tillbaks. Han träffar Maggie (Meg Ryan) som också spionerar på samma par. Hon vill däremot inte bli tillsammans med sitt ex, hon vill hämnas gruvligt. De beslutar sig för att samarbeta genom att göra livet surt för hennes ex och få honom tillsammans med hans ex. En underbar pärla bland filmer.

French Kiss

Kates (Meg Ryan) fästman åker till Paris och lämnar henne för en annan. Hon åker efter för att få honom tillbaks. På planet träffar hon Luc (Kevin Kline). Avsky vid första ögonkastet. I Paris får hon sitt pass stulet och kan inte komma därifrån. Hon och Luc träffar på varandra allt som oftast, hon i jakten på sin fästman och han i jakten på ett diamanthalsband. Och som alltid när en amerikansk film utspelar sig i Frankrike, så är Jean Reno med.

Snacka går ju

Som det står på fodralet: Att känna Lloyd Dobler är att älska honom. Diane Court ska snart lära känna Lloyd Dobler. Denna film utspelar sig inte under high school, den utspelar sig under sommarmånaderna efter high school. Det som gör den här filmen så fascinerande är hur den allvarliga bakgrundshistorien, trots att den är viktig för huvudhandlingen, aldrig överskuggar romantiken. En absolut brilliant film. Sekvensen när Lloyd håller bergsprängaren över huvudet är en riktig klassisk scen.

I. Q.

Inte den bästa av filmer precis, men temat gör att den hör hemma här. Meg Ryan spelar Catherine Boyd, som är systerdotter till Einstein (Walter Matthau). Hon träffar bilmekanikern Ed Walters (Tim Robbins). Som vanligt i en romantisk komedi, så får vi lära oss hur motsatta polariteter attraheras. Dessutom får vi se en väldigt klyschig bild om hur Einstein och hans polare är. Då det var evigheter sedan jag såg den, så kan jag inte svära mig fri, men jag tror att fysiken är korrekt i filmen.

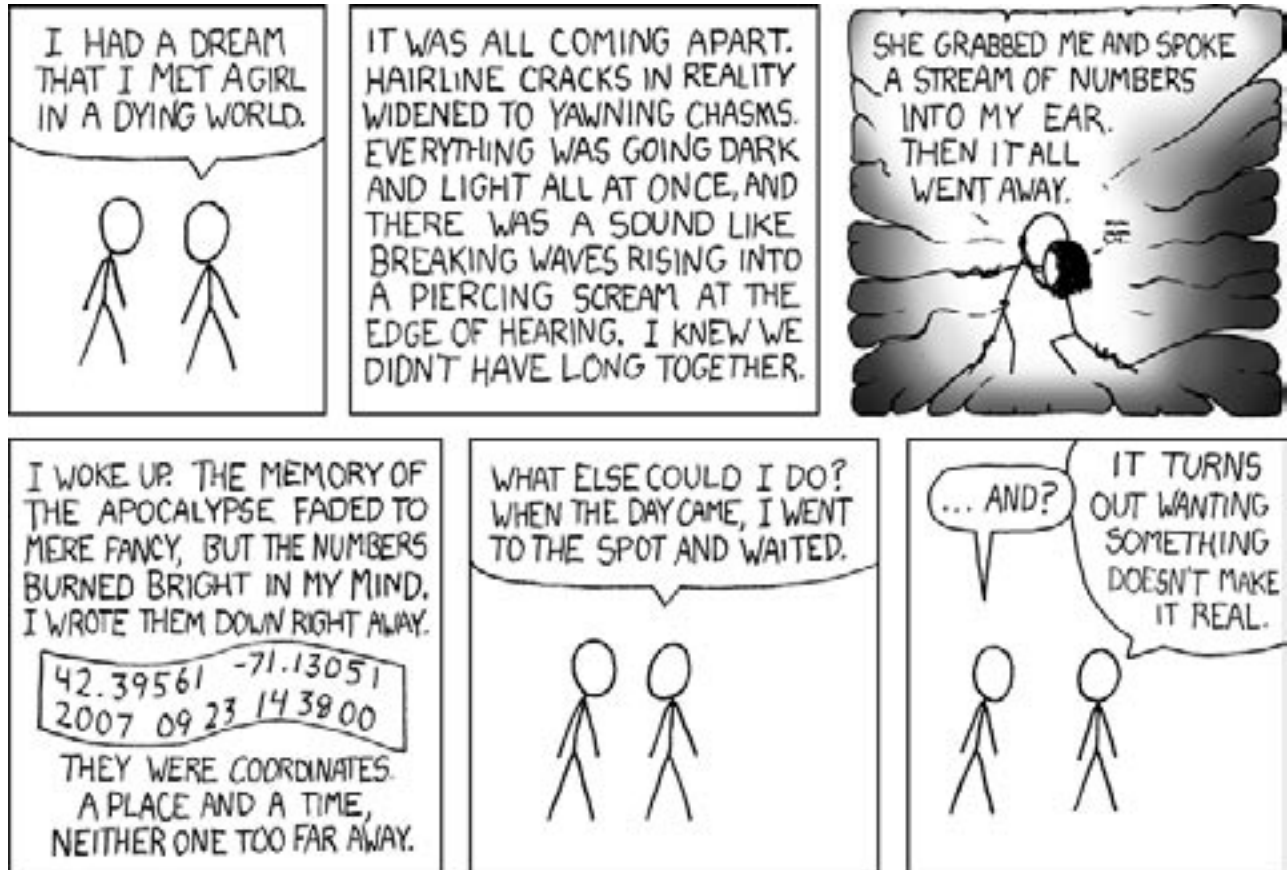
True Romance

Det är någonting så ovanligt som en romantisk action. Filmen har alla ingredienserna från en actionfilm och alla ingredienserna från en romantisk komedi. När det är ett manus av Quentin Tarrantino, så kan man ju i och för sig förvänta sig en blandning av genrer. Antalet stjärnor i den här filmen gör att den är perfekt för vem som helst som spelar »six degrees of Kevin Bacon«. Man kan koppla såväl Robert Redford som Eddie Murphy på tre steg via den här filmen.

Eder vänlige kvartersewok

Dream girl

»No matter how elaborately you fool yourself.«
 Presenteras med generöst tillstånd av Randall Munroe.
 Läs allt på www.xkcd.com!

GISSA TV-SPELET

Svart TE-TRISS

Generating power – transmitting possibilities

www.vattenfall.se/student

Finform hör dig...

*På några tentauppgifter måste man verkligen tänka till för att få överbetyg,
men det är en annan femma... Eller fyra!*

Ivar Gustavsson

*Det där med beygsättning är ju lite av en slumptalsgenerator.
Miljöfysiksbertil beklagar sig över att han har lite för mycket att läsa och bedöma*

*If you should – Ha ha ha! – write down the entire input to the core calculation code
Jozsef Banati – Jättekul?*

*One day we have one weather, we can say. We don't have a vector of weathers
Göran Wahnström hävdar att vädret är skalärt*

*Either it's totally wrong, and you can't do anything about it, or it's just slightly wrong
Thomas Rylander har inte mycket hopp*

r theta-prick

Göran Wahnström om den där slyngeln theta

SOME of you are quite clever

Göran Wahnström hoppas inte på för mycket

Look what I found in this magazine here:

»Du kan dricka vin OCH plugga reaktorfysik«!

So it couldn't have been that hard, could it?!

Christophe Demaziere citerar Finform som citerar Tengfred.

Jag leder ju nästan! Förutom att jag ligger under.

Marianne Berg

Nej, ska dom komma hit och förpesta vår luft!

Wilhelm gnäller på rökare på Finforms aspsurströmmingssittning

Obviously we want to do quantum things... but that's a little bit hard so let's do classical things.

Niclas Wyllard föreläser astropartikelfysik

You will forget this anyway until next time.

Föreläsare med självförtoende

»is« here means »we believe«

Niclas Wyllard talar om modern fysik